

ที่ ขร ๐๐๑๙.๔ (อกส.จ.)/๑๗๐๖๘

ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่
ถนนแม่ฟ้าหลวง ขร ๕๗๑๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กฎหมายนำรู้ กรรมการพัฒนาชุมชน

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความกฎหมายนำรู้ เรื่อง “ผู้ถูกละเลยไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน
เป็นความผิดฐานฉ้อโกงหรือไม่”

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรรมการพัฒนาชุมชน โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ดำเนินการจัดทำ
และเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการทำนิติกรรม
ในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็น
ข้อปฏิบัติ จึงได้แจ้งบทความกฎหมายนำรู้ เรื่อง “ผู้ถูกละเลยไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน เป็นความผิดฐานฉ้อโกง
หรือไม่” และสามารถดาวน์โหลดบทความได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” เพื่อให้เกิด
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ในการนี้ จังหวัดเชียงใหม่ จึงขอให้อำเภอแจ้งสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอในฐานะสำนักงาน
เลขานุการคณะอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอ
ได้ประชาสัมพันธ์บทความกฎหมายนำรู้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตาม
สิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิทยา ชุมภูคำ)

พัฒนาการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนฯ

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

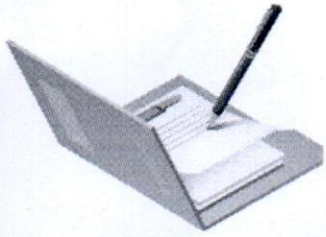
โทร ๐-๕๓๑๗-๗๓๕๐

เศรษฐกิจฐานรากมั่นคง ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Change for Good

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

“ผู้ถูกหลอกลวงไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน เป็นความผิดฐานฉ้อโกงหรือไม่”

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ได้บัญญัติว่า “ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังวานั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง...” เมื่อกฎหมายไม่ได้วางหลักไว้ว่า ผู้ที่ถูกหลอกลวงจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินซึ่งได้ไปจากการถูกหลอกลวงนั้นด้วยแล้ว แม้ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้หลอกลวง ก็เป็นความผิดฐานฉ้อโกงได้ ดังที่ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๖๒/๒๕๕๕ ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ไม่ได้จำกัดว่าผู้ที่ถูกหลอกลวงจะต้องเป็นเจ้าของทรัพย์สิน แม้ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้หลอกลวง ถ้าหากผู้หลอกลวงโดยทุจริตหลอกลวงผู้ถูกหลอกลวงและโดยการหลอกลวงนั้น ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง ก็เป็นความผิดฐานฉ้อโกง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๐๕/๒๕๕๓ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) มอบให้โจทก์เป็นประกัน ตามสัญญากู้ยืม โจทก์มีสิทธิจะยึดถือไว้จนกว่าจะได้รับชำระหนี้เสียก่อน และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) แม้เป็นเพียงกระดาษแผ่นเดียว ตามสภาพเป็นวัตถุมีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและถือเอาได้ จึงเป็นทรัพย์สิน และทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ ฉะนั้น ถ้าหากจำเลยโดยทุจริตหลอกลวงโจทก์และการหลอกลวงนั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากโจทก์ก็เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ได้ เพราะความผิดฐานนี้ ไม่ได้จำกัดว่าผู้ที่ถูกหลอกลวงจะต้องเป็น เจ้าของทรัพย์สิน

แล้วสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจะนำความรู้ดี ๆ ที่มีประโยชน์มานำเสนอแล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวกณิตญา พุ่มโพธิ์มั่ง นิติกร

เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน